



HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 11. februar 2019

Sag BS-20128/2018-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Gunnar Homann, beskikket)

mod

Udlændinge- og Integrationsministeriet
(advokat Rass Holdgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 1. afdeling den 26. april 2018.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Lene Pagter Kristensen, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Michael Reklings, Hanne Schmidt, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Appellanten, A, har nedlagt påstand om, at Udlændinge- og Integrationsministeriet skal anerkende, at hans danske statsborgerskab ikke er fortabt efter indfødsretslovens § 8, subsidiært at ministeriets afgørelse af 22. maj 2015 ophæves, og at sagen hjemvises til fornyet behandling i ministeriet.

Indstævnte, Udlændinge- og Integrationsministeriet, har påstået stadfæstelse, subsidiært hjemvisning.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår prøvelse af Justitsministeriets (nu Udlændinge- og Integrationsministeriets) afgørelse om, at A fortabte sin danske indfødsret, da han fyldte 22 år, jf. indfødsretslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., og at det ikke var muligt at tillade indfødsretten bevaret efter bestemmelsens 2. pkt., da hans ansøgning blev indgivet, efter han var fyldt 22 år.

Højesteret tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse om, at A ved det fyldte 22. år fortabte sin danske indfødsret efter indfødsretslovens § 8, stk. 1, 1. pkt.

Højesteret finder, at der efter oplysningerne i sagen er en sådan uklarhed vedrørende As og hans mors henvendelse på den danske ambassade i X-by ultimo 2011, at der ikke er grundlag for at fastslå, at ambassaden ikke i fornødent omfang har iagttaget sin vejledningspligt over for A. Herefter tiltræder Højesteret, at ministeriet ikke har anvendt dispensationsbestemmelsen i indfødsretslovens § 8, stk. 1, 2. pkt.

Højesteret tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at ministeriets afgørelse under alle omstændigheder ikke kan anses for at være i strid med EU-retten, hvis den foreliggende situation måtte være omfattet heraf.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal statskassen betale 40.000 kr. til Udlændinge- og Integrationsministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.